

U N V I A T G E

...

S O R P R E S A

Col·legi SAN JAIME

Avinguda Miraflores, 71

L'Hospitalet de Llobregat.

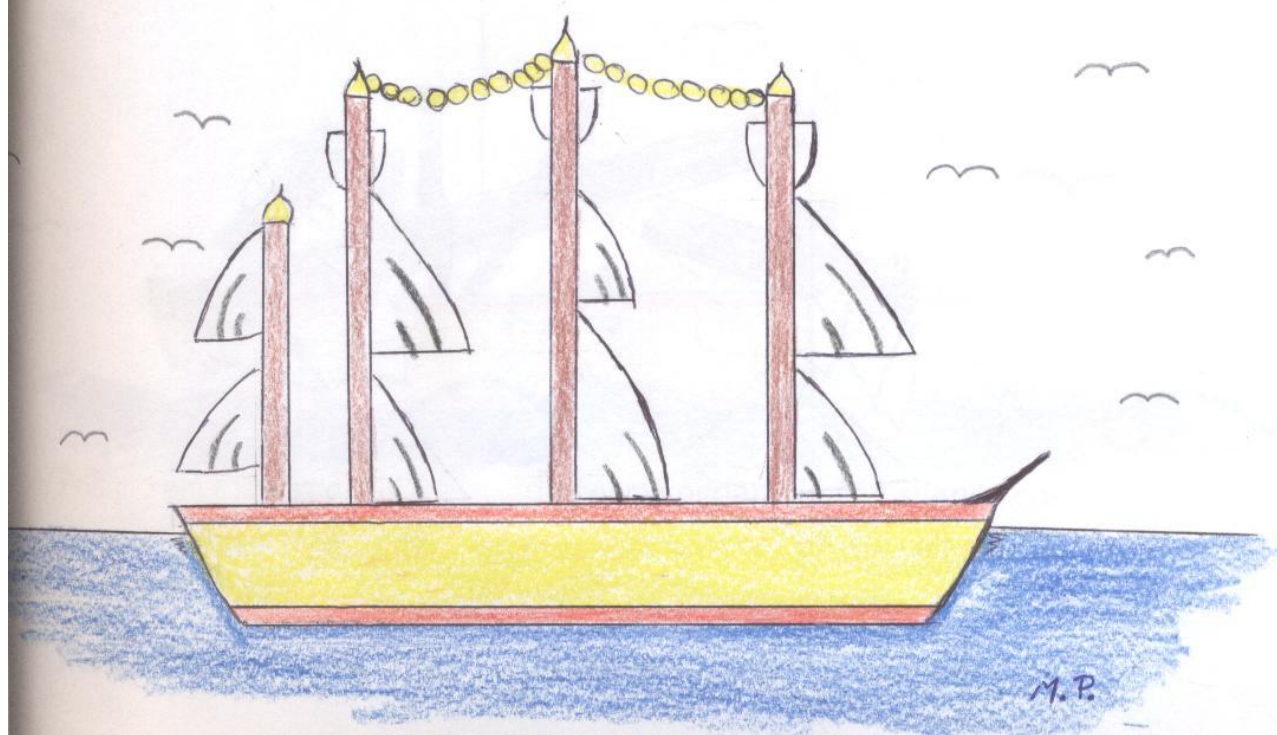
Un viatge ... sorpresa

Un dia calorós com els de molts que tenim durant el mes de juny. Havia arribat el moment tant somiat i merescut: marxem tota la classe de cinquè del "cole", a un viatge amb veler durant cinc dies a mar obert. Somiat: perquè a tots ens fa moltíssima il·lusió i merescut: perquè així vam quedar amb el "profe": "si tota la classe treu bones notes marxem de viatge" va dir un dia després d'un llarg discurs com ell acostuma a fer.

Li vam agafar la paraula i aquí estem tots al port, davant del vaixell que ens portarà a fer un viatge meravellós.

Tots amb les nostres motxilles esperant que el capità ens doni l'ordre de pujar. De cop s'escolta: "tots a bord". Ràpidament ens acomiadem de pares, mares, germans i demès família i comencem a pujar de forma bastant desordenada, tot hi ha que dir-ho.

Al cap d'uns quants minuts, el vaixell, un magnífic veler de quatre pals comença a moure's i diem adéu a tots els familiars i amics que han anat a acomiadar-nos.

Quan ja no en la llunyania no es veu a ningú, comencem a instal·lar-nos als diferent camarots.

Posem la roba als armaris, visitem als companys/es als seus camarots i ens criden a dinar.

-Macarrons i bistec-diu en Darko cridant com un boig.

Tots comencem a menjar i de cop.... EL VAIXELL S'ATURA.

Què passa?- ens preguntem tots.

Tres o quatre que els agrada fer de policies van a investigar. Quan tornem els acompanya el capità, i ens diu:

"Tenim un greu problema i dos pals s'han mig trencat i existeix el perill d'enfonsament. Heu d'abandonar els vaixell".

Ens mirem els uns als altres i ...de forma ordenada i en silenci, cosa rara en nosaltres, comencem a abandonar el vaixell en els diferents bots.

Els adults s'han quedat perquè es necessiten totes les mans.

Mentre ens esperem a l'aigua ens adonem que cada cop ens allunyem més i més del vaixell arrossegats per la marea i cada cop és més fosc.

Fosca nit. No veiem el vaixell i ningú contesta als nostres crits.
NO ES VEU RES!!!

De cop, ... BOOOOMMMM, hem xocat!

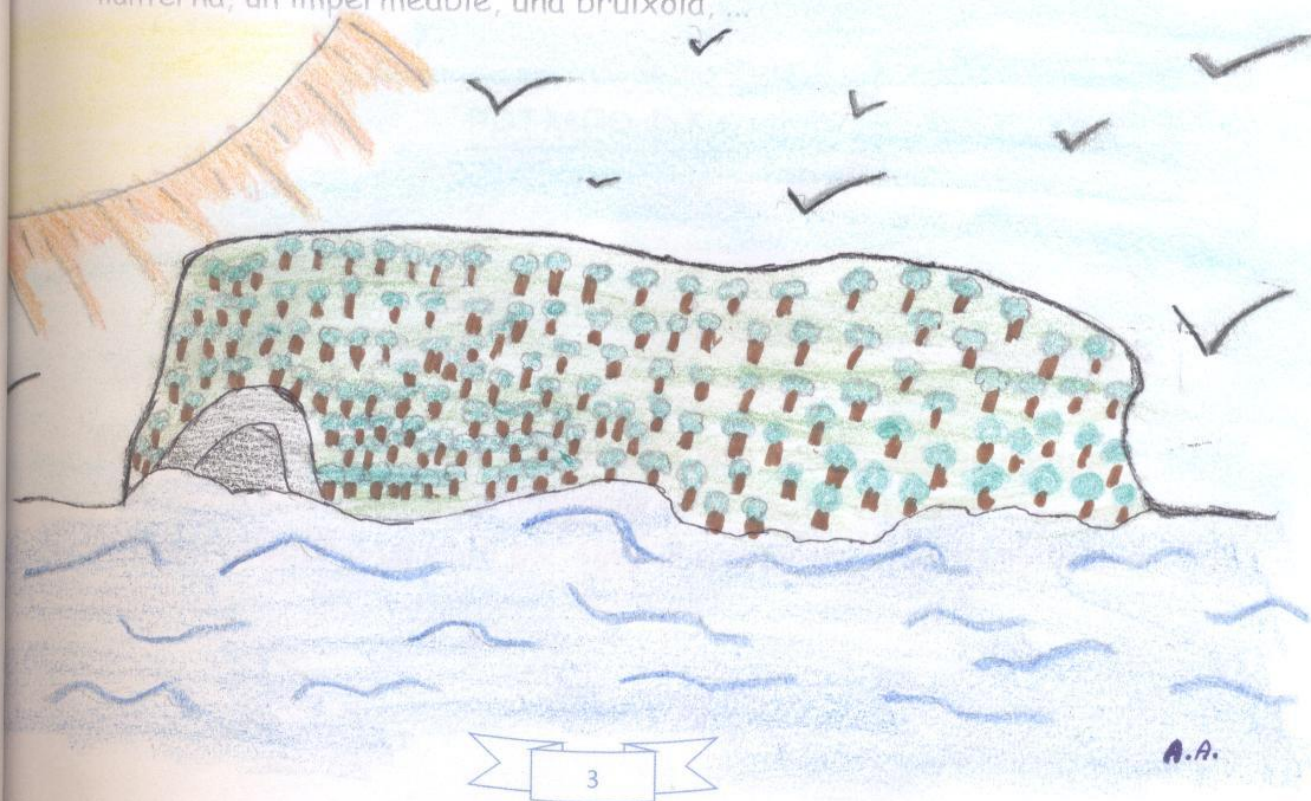
-És una illa, estem salvats! Visca, visca.

Anem per la costa buscant un lloc per poder baixar dels bots i descansar una mica.

-Una cova -crida Nerea sempre pendent del que passa als voltants.

Tots remem amb força i entrem a dins amb el mateix bot. Al fons es veu com un túnel vertical. Decidim pujar per ell. Ha estat difícil però ho hem aconseguit tots.

Un cop a dalt tenim gana i son, molta son. Menjar no en tenim i abans d'anar a dormir fem recompte de les coses que podrem fer servir al matí següent per "buscar-nos la vida": un paraigües, una llanterna, un impermeable, una brúixola, ...

Ens ajuntem per grups per donar-nos una mica de calor, i dormim.
Ens desperta una pluja intensa.

-Ràpid em de recollir aigua - diu en Joel V. sempre previsor.

-Com?

-Obre el paraigües i posa'l a l'inrevés- diu Lucia la inventora.

El paraigües s'omple, ja tenim aigua!!

Beveu, beveu-crida Darko sempre ajudant a tots.

-Què fem a la que sobra? - preguntem.

-Fem un forat al terra, posem l'impermeable i així tindrem un dipòsit de reserva- va comentar algú.

-Vinga, anem per feina, necessitem menjar.- vas dir tots alhora.

Vam fer quatre grups: **les culleres**, **les forquilles**, **els ganivets** i **els tovallons** i a veure que trobem que sigui comestible.

Cada grup va anar per una banda. I així van ser els diferents dies dels quatre grups

PRIMER DIA

"Culleres"

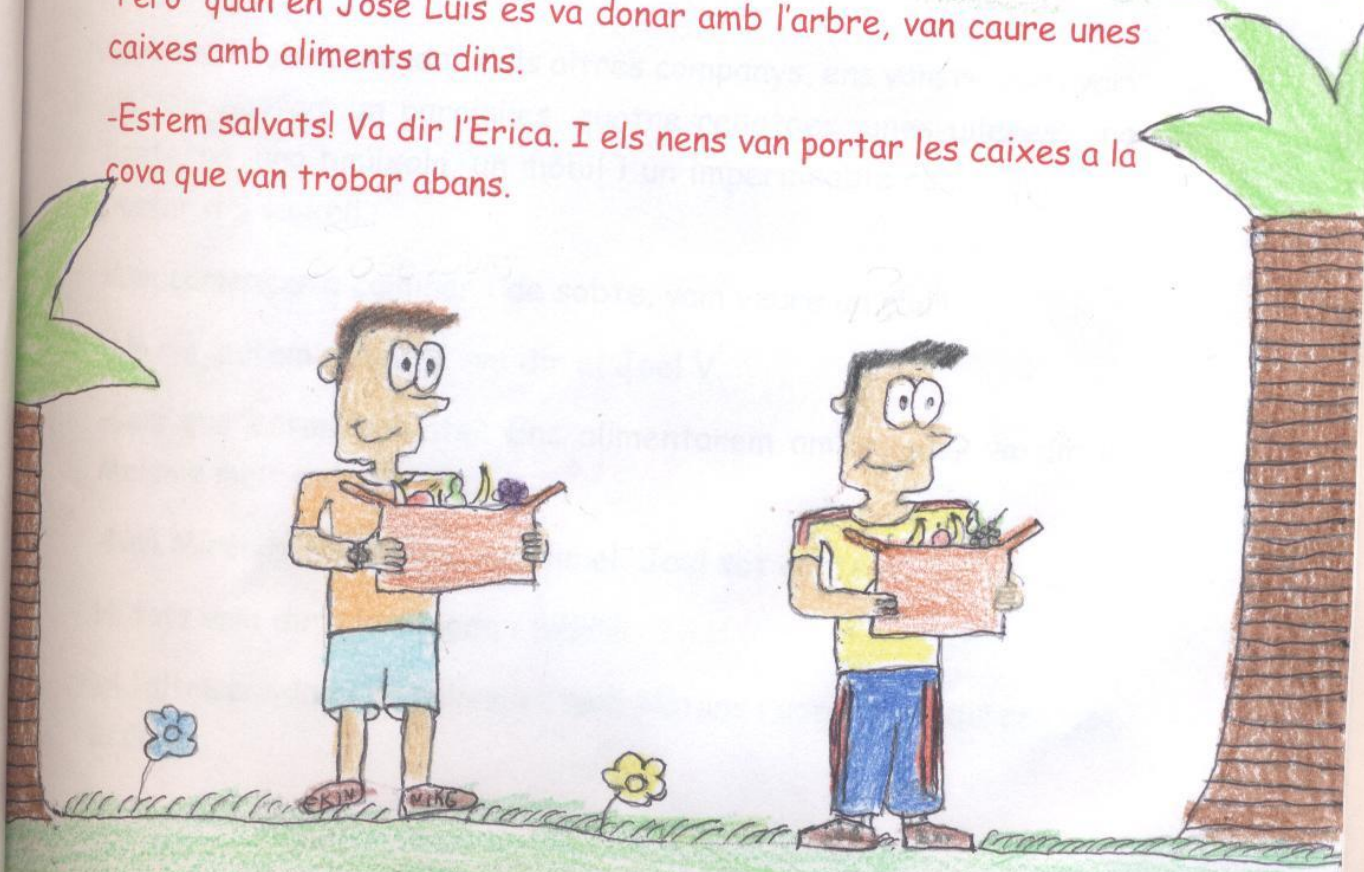
Ens vam acomiadar dels altres grups i vam anar a buscar menjar.
Vam veure una cova a la llunyania i de sobte en José Luis va intentar apuntar a un ocell per tirar-li una pedra, i va xocar amb un arbre.

-Auuu!!! -va dir en José Luis.

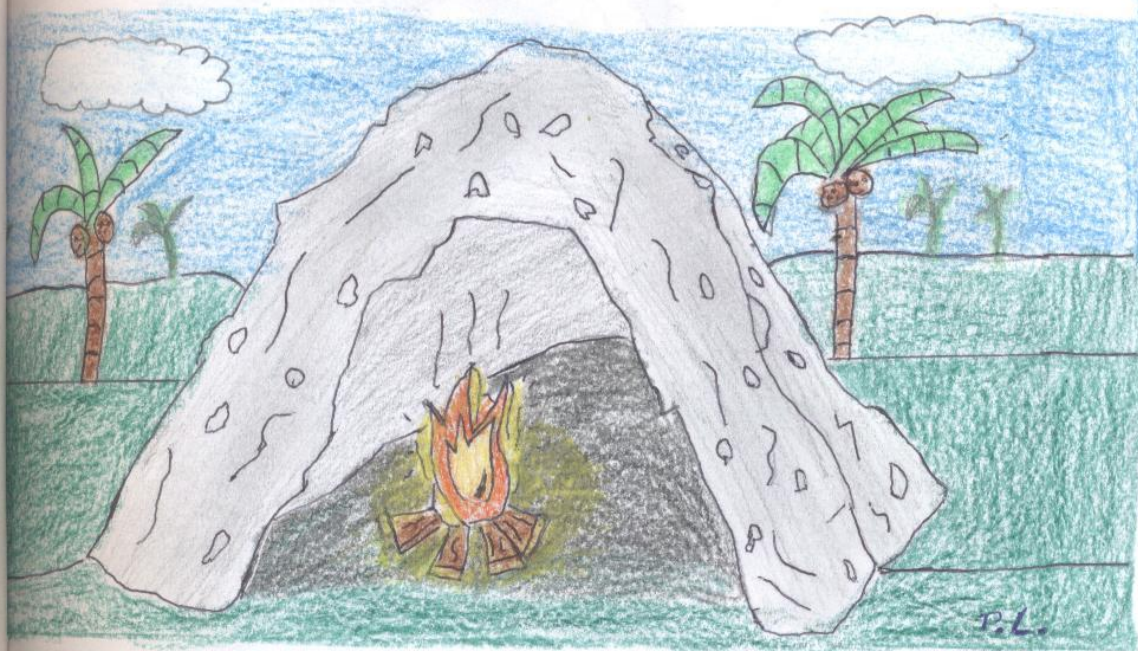

Però quan en José Luis es va donar amb l'arbre, van caure unes caixes amb aliments a dins.

-Estem salvats! Va dir l'Erica. I els nens van portar les caixes a la cova que van trobar abans.

De nit a la cova en José Luis va fer un foc però, va trigar una mica a fer-ho. I al final vam anar a dormir.

"Forquilles"

Quan ens van acomiadar dels altres companys, ens vam reunir i vam decidir agafar: un paraigües, quatre rellotges, unes ulleres, una llanterna, una brúixola, un mòbil i un impermeable coses que vam portar del vaixell.

Vam començar a caminar i de sobte, vam veure un riu!!!

-Un riu, estem salvats!! -va dir el Joel V.

-Com que estem salvats? Ens alimentarem amb aigua?-va dir la Melanie molt estranyada.

-No!! Mireu hi ha peixos. -va dir el Joel tot content.

Hi tots vam dir a la vegada : Bé!!!!!!!

-A l'altre banda hi ha palmeres amb plàtans i cocos!! -va dir cridant la Carla.

L' Enara va dir molt decidida.

- Agafem el tronc del costat i moltes pedrès i farem un pont i així creuarem.

Ho vam fer i vam creuar.

Quan va arribar l'hora de menjar no teníem res per ficar-nos a la boca i en Kevin se li va passar pel cap agafar el paraigües i posar-lo a l'aigua i quan hi hagués molts peixos tancar-lo i tots vam dir que era una bona idea i així vam agafar tres peixos. Per menjar-los teníem que fer foc així que vam agafar unes ulleres i les vam posar al sol i amb l'ajuda d'unes fulles seques vam poder encendre un foc.

En Kevin va dir:

- Que aprofiti!!!

Després d'una estona quan vam acabar de menjar, vam decidir fer una cabana per dormir, vam trigar tota la tarda ,finalment, es va fer de nit i vam menjar uns plàtans i aigua de coco que el vam aconseguir tira'n pedres, i ens vam anar a dormir.

"Ganivets"

Tots els grups vam anar per l'illa, vam començar a caminar: ens vam endinsar com a una espècie de selva i al cap d'una estona, vam veure un riu petit ple de peixos.

El Darko va dir:

- Podríem fer una llança per poder pescar algun peix!!!

La Carolina va dir:

- Utilitzem una pedra per afilar un pal.

Tothom es va posar a fer una llança per a cadascú, i vam aconseguir pescar vuit peixos.

La Mickaella va preguntar:

- I com els cuinem?

La Carolina va dir:

- Fem una foguera i els cuinem amb la mateixa llança com fan a les pel·lícules. Teniu llumins?

La Ainhoa va preguntar:

- Qui portaria llumins a les colònies?

I tots vam dir:

- L' Abdulah!!!!!!!!!!

Sort que l' Abdulah si que portava llumins i tots vam dir:

- Joel, ves a agafar aigua del riu!!!

Ja es feia fosc quan el Joel, es va treure una de les dues samarretes que portava per guardar l'últim peix.

La Mickaella va dir:

- I si ens posem els abrics de manta?

Vam dir tots:

- Quina bona idea!

I es va escoltar a la Carolina dient:

- Bonaaaaa niuuuuuuuuu!

Bona nit! - va contestar tothom.

Després, tot va quedar en silenci i es van quedar dormits.

"Tovallons"

Després d'una llarga exploració, el Joel P. ,que és molt observador, va dir :

-Allà, a l'altre costa del precipici, hi ha un animal mort que ha caigut en un esbarzer!, s'està sagnant.

L'Ainhoa A. va anar corrent cap a l'animal ,es va ensopegar i va caure per un dels precipicis que hi havia a l'illa. I la Lucia que és molt llesta va dir:

-Mireu, hi ha una liana, li ajudarem així ...

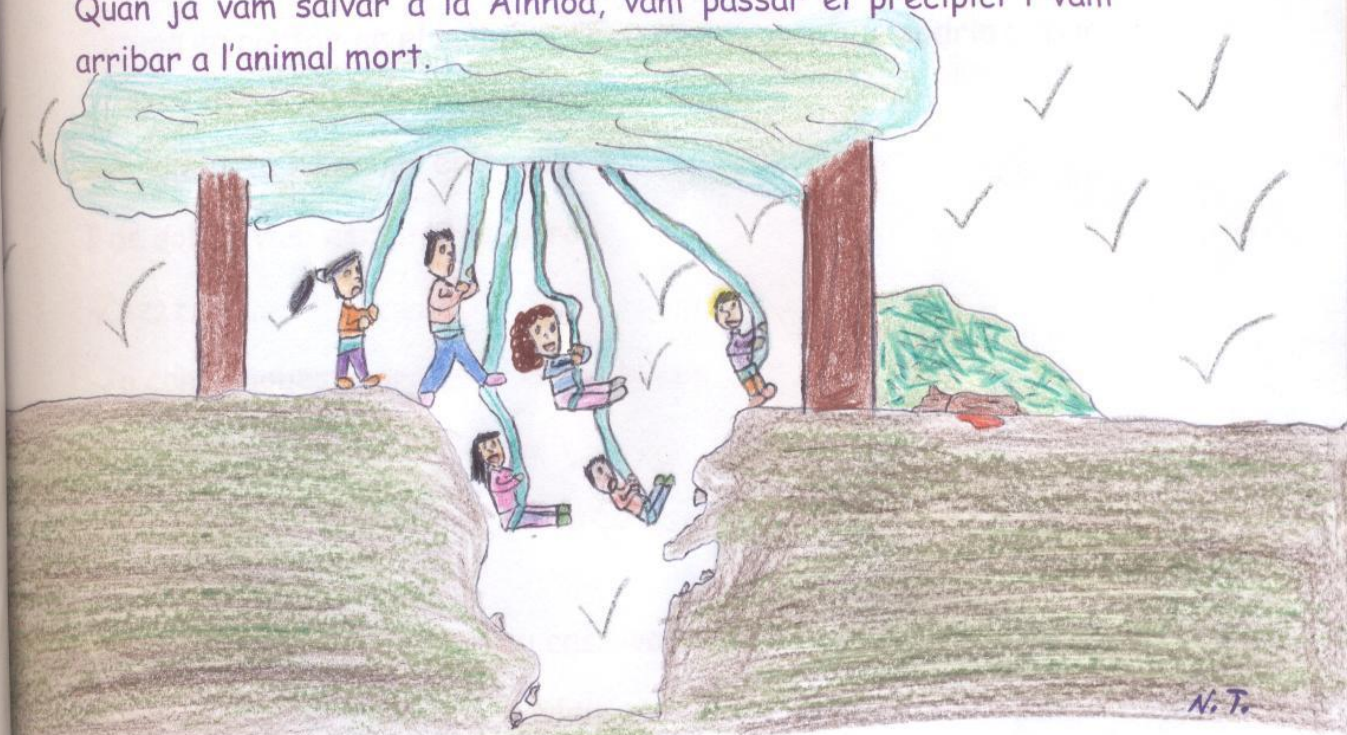
El Deiby, el és molt fort, es va posar el primer, i darrere la Lucia, la segona més forta.

El Julio va dir :

-Ainhoa, agafat a la liana! I tots vam estirar amb molta força.

-A la una , a les dues i a les tres!

Quan ja vam salvar a la Ainhoa, vam passar el precipici i vam arribar a l'animal mort.

Com que la Lucia i el Joel P. són intel·ligents, van posar unes ulleres mirant al sol, i amb el reflex van fer foc per menjar l'animal.

Mentrestant, la Nerea, que és positiva, li va dir a la Ainhoa A. :

-Ainhoa, vine que et curaré les ferides .

Després del dinar, va sobrar una mica de carn, així que vam fer una espècie de bossa amb lianes i vam guardar la carn.

Finalment, ens vam dormir sota un arbre, que el vam veure gràcies a la llum del mòbil .

SEGON DIA

"Culleres"

Ens vam despertar, i ens vam adonar de que la Marta no estava.

Vam cridar...

-Marta , Marta , Marta!!!

I no hi havia manera de trobar-la, vam pensar que la Marta va ser l'última en portar-se el mòbil . I l'Erica va pensar que podria activar l'alarma per trobar-la, i va dir en Pau...

-No la Marta no caurà en fer això.

I de sobte vam escoltar un soroll.

-Zzzzzzzzz...

-Jo conec aquest soroll. -va dir la Nadia.

-És la Marta. Va dir l'Ariadna

I la vam trobar dormint al costat d'un arbre, la vam despertar i va dir...

-M'he anat perquè no em feu cas. -va dir la Marta

I ens vam adonar de què havíem perdut la cova de vista amb el menjar.

Es va començar a fer de nit, molt de nit i vam decidir buscar un lloc per dormir.

"Forquilles"

Al mati següent la Yaiza va dir:

-Fem una barca.

I en Joel el més llest va dir:

-Sí, bona idea, podríem aprofitar el riu per arribar més ràpid a la costa.

Vam votar i la vam construir amb pals i branques.

Quan ens vam pujar tots a la barca, vam començar a remar, però...PUM!!! ens vam xocar amb una pedra enorme , i... XOF !!! ens vam caure tots a l'aigua.

Com estàvem mullats, vam intentar trobar una cova, finalment, la vam trobar i vam intentar fer un foc amb les coses que ens havíem emportat.

L'Ainhoa de cop i volta va saltar i va cridar:

- La bateria del mòbil!!!!-molt decidida.

Tots li vam donar la raó i en Joel com era el més llest va fer ell el foc, era un foc tan gran que ens vam assecar de seguida .

La Melanie com li agrada investigar, va voler ficar-se més dins de la cova i va veure un conill que anava cap a la sortida, vam fer una votació si el consideràvem mascota o aliment. Vam decidir aliment perquè tenien molt gana, però hi havia una nena que era l' Enara que no volia matar-lo, al final va tenir que acceptar la votació, estava caminant cap a la sortida i....Quan anàvem cap a ell ens vam parar de cop, era tant bonic que no podíem matar-lo però i havia una cosa a la seva pota, eren pastanagues, ja teníem el menjar!!!

Finalment no el vam tenir que matar, era una cosa tan bonica que vam aprendre que la naturalesa és molt i molt bonica i important.

Vam menjar i per la tarda vam estar tota l'estona intentant buscar un lloc per a dormir, fulles grans que ens tapessin com una manta o aliments per sopar, però només vam trobar les fulles. Per sopar ens quedaven una mica de plàtans, llavors vam sopar un plàtan, i ens vam anar a dormir.

"Ganivets"

El Darko va ser el primer en aixecar-se perquè va escoltar un soroll d'un animal i seguidament va despertar a la resta.

El César va veure un mico que tenia vuit plàtans , però el mico a l'assabentar-se que li volíem treure, va mirar al César i va saltar a sobre de la seva cara mentrestant els altres van agafar els plàtans , sort que era un nadó, perquè no va fer-li mal i el va poder agafar amb les seves mans.

Tots van dir:

- El direm "Timi".

D.K.

Tots vam poder menjar plàtans, fins i tot el Timi, tots menys l'Ainhoa perquè no li agradaven i va menjar peix.

Mentre menjàvem vam veure com es movien els arbustos del davant, era una sargantana.

En Timi va sortir corrents , va ser el César qui va anar darrera seu, la resta vam seguir-los.

La persecució, els va cansar molt i ja es feia de nit, molt de nit. Vam buscar el millor lloc i ens vam posar a dormir.

"Tovallons"

Al dia següent, ens vam aixecar , vam agafar el menjar d'ahir i ens vam anar.

Després d'una caminada, vam veure un arbust amb mores, i com hi havia un conill menjant les vam agafar, i la Nerea va preparar un suc d'aquelles mores, i un altre cop amb les ulleres vam fer el foc per cuinar el menjar que va sobrar ahir. Dinem, i continuem el viatge.

Al migdia vam veure un riu i el Julio va decidir veure aigua i pescar.

El Joel P. va fer unes llances amb pedres pals i lianes, el Deiby va intentar pescar però no donava ni una, després el Joel P. li va treure la llança de la mà i va provar-ho i va pescar a la primera.

-Mira que no saber pescar...- va dir el Joel P.

I diu el Deiby amb el cap baix de vergonya:

-És que, és que... jo volia agafar un peix més gran!

Per creuar el riu hi havia unes roques on l'Ainhoa A. va rrelliscar però el Deiby la va salvar.

-Gracies!- va dir l'Ainhoa A.

Ja de nit ...

Amb la llum del mòbil vam buscar un arbre per dormir però...

-GGGGRRRRRR!

El Deiby roncava! Així que, li vam posar una fulla a la boca, i vam poder dormir tots.

Era i va ser una nit molt fosca, sense lluna ni estels.

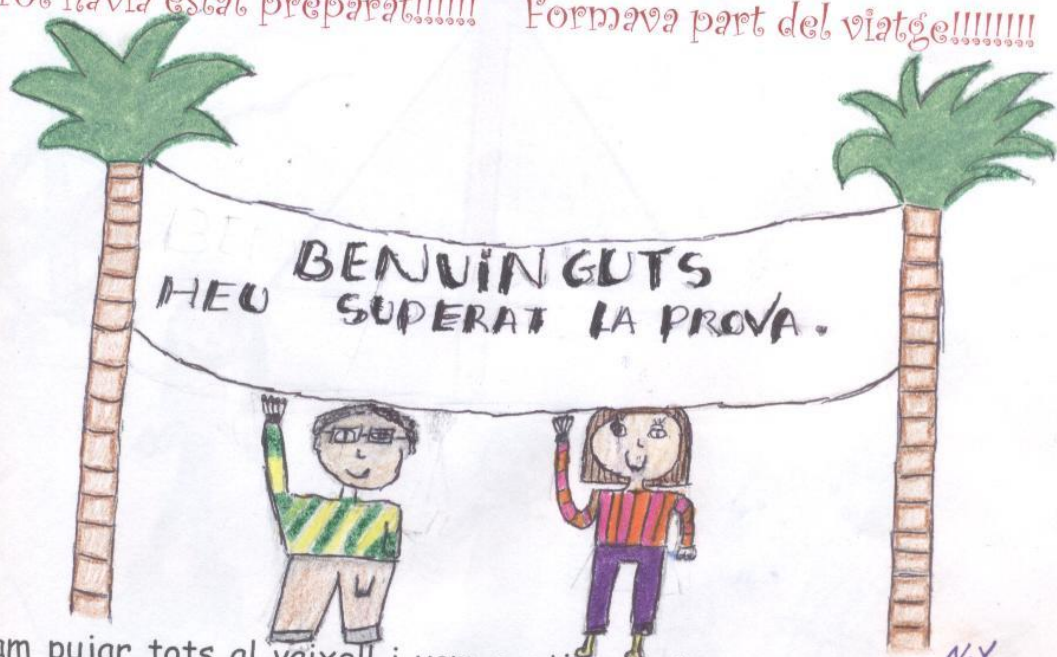
NO ES VEIA RES!!! TOTS DORMIEM!!! ALGUNS RONCAVEM!!!
NINGÚ SABIEM ON EREM!!!

De bon matí, es vaM començar a despertar i quina sort estem tota la classe junts.

Ens vam saludar, vam començar a explicar-nos les aventures que havíem passat cada grup i de cop...

ELS PROFESSORS I LES PROFESSORES!!!!

Tot havia estat preparat!!!!!! Formava part del viatge!!!!!!!!!!

Vam pujar tots al vaixell i vam continuar viatge aturant-nos en ^{N.Y.} diferents ciutats costaneres i banyant-nos en diferents platges.

VASER UN VIATGE MAGNÍFIC !!!!!!!!!!!!!

CURS 5è

- 1.- Amigo Morente Ainhoa
- 2.- Aranda Arévalo Ariadna
- 3.- Barcos Pañora Carolina
- 4.- Buenaño Aguayo Deiby César
- 5.- Casulá Osorto Julio Alberto
- 6.- Fahd Khan Abdulah
- 7.- Faubla Carreño Ainhoa Mamuela
- 8.- Flores Luna Lucía
- 9.- Gainza Prados Ainhoa
- 10.- Garrido Gil César Ignacio
- 11.- Guachalá Reyes Melanie Dayana
- 12.- Lavanda Pacheco Pau
- 13.- Martínez Rodríguez Yaiza
- 14.- Plaza Cortorreal Kevin
- 15.- Puerto Alcocer Joel
- 16.- Quiñonero Rodríguez Enara
- 17.- Quiroz Michel Darko Edimighel
- 18.- Ribot Garcia Joel
- 19.- Sannicolas Calvente Erica
- 20.- Santana Cedeño Mickaella
- 21.- Singh Kaur Gurvinder
- 22.- Torres Honores Marta Paola
- 23.- Tovar Redal Jose Luis
- 24.- Tovar Redal Nerea
- 25.- Veas Parejo Joel
- 26.- Vélez Ramírez Carla
- 27.- Yareca Pérez Jheyemi Nadia

Un viatge...sorpresa

Aquesta és la història
d'un grup de nens i nenes de cinquè
que van a realitzar
un viatge com a premi pel seu comportament
i esforç en el treball.
El viatge no va anar tal i com se l'imaginaven.